

ניות רבתה : ובוותי, שדרם נטעם קצת ואחר נשמע פלפל בדבורי תורה. ויהי כי טוב לך המנתג בין איסקראן : יעדך הרוב בזוכוב, סכבר בדורשת "הרדו" ! ותוקן עמד ופתח את פיו בדורשת ב' ז ר ג ז ע"א עינו נהגה", כראוי לתלמידים צערום. התלמידים ויראים את מנהם איכת-ים לא העיזו תחלה לעצאת בכתה גלויה, ואולס לא היו רגעים מועטים ואחר התלמידים מהכתה בריבית, בעל לך אמריך ומגנוד פאי השפה העברית, שס את נפשו בכטו ואת גמו בכיסו והוציא בתקא שהשיט לך הוקן "עברי, דבר עבריות !". מיד נתמאל המנהל חפת וצעם : כי הוא זה איזוזה המהוצע אשר מלך את לבבו לעשות כהה ?

— ה נ ג י ! מזגנו התלמידים.
— ברגע ווצא מהארם ! — צות המנהל נזעם ואל הרם פנה . בברירים כדי לפיוiso ודרש מאותו להמשיך בורגן דוקא ; כדי היה זק את דבריו הנואם בורגן, אמר אדריאן בקהל רם :

— "אלארעדן בווארעדן" (בדראי, בוראי

בלע'ז).

אחר הפעם קרא המנהל לתלמידיך והתני הייל מדבר עמו דברי ביבשיין, ובשתאהרין בסוף להחן על עצמו, הרום עליו קול עקה : אל-תוציא, מלה כפוך ! אם תוציא מלה
אתם איציאד מהפניך !

ואולם התלמידים זכר, בקראה, את מאמר

זה ל' : "היז מצא" ולא נא ולא עז ההתי רגשות נלה באולם וגס המורים לא ריש בבקשנה נמרצת לתכנים בשערו של ע"ש הסותרים וכרכמי אונז בברכת מ"ט עלי ערי התקשרות בארצנו וראוי הפיקד העליון נזחון הפטוחרים באפסטם והנדהה" בחוק לשבה, שטרחה והצליה לתריד נס כוח בין ישראל וישראל, והלוואי רbesch'ע על שאלת הסדר הנ"ל לשפטנו העברית ע"ז חמאנל בכ' יהוזו חבריו העוריה שלנו מודעתם ולא יפ' — לשמה מות זו עשה ? — שאני סיקו מתפלתם זו עד שלא יאמר הראט' הסחוור טראגה — מצד אודר הונח לי בשקר' דירה של החנות עאני שוחר אצל הדר' כמו עלי בתפ' הקצינט של יאטמאן, כי לפי המשותה, דורך משל : יהוד' איה קליין מהנאות רגנאנ' החמץ שהשכננו יוכיה !... על שבד'דיה של הדירות שענ' הבתים של, ומה שאירע לשמעו זה של יושלם אוירע לשמעו בריוואה במרון השטה, ובעת מעשה זכרתני את אותו הטיפוס בשעה שהחביב והדרי חור בצדון כורי להפוך מבני-דורנו דרש המושל דק' צפת. ואל לנקני ר' עומות שיחתנו סבכלתינו אם כבתים ובשלטיהם וגם בכיתת-ם והרכבתן — ווכיוו !... וקני השיח זכר לנקני מושא פנסו לצבועים כל חוטא ואין לנקני מושא פנסו לצבועים ולתקנפים ונום למגנאים "סורהחים" ...

לטוקה, הוסיף המנהל חטא. על. משע בגנוג הטעודה כס והבע את השקפת הסמי נר "המורח'", שכל ארכ רשיי להביע את גבונו בכל לשון, ואפיו ריב בשארול ואפיו ועתו בכל לשון, ואפיו מירן בטהרתו וכסת כמלה טפחים וע' זואים אנו לחכונה לעצמנו למסדר לו בזוח את פרשת הענין באירוע... זדי לתלמידים שילם שיקים את כי חזקה על המנהל שלם שיקים את גבונו רצק ורבירים מהויתם. והוא עזב מהנהל לגורנו, וכל מי שאין יטנו מות חברויה ביד�... זדי לתלמידים ברומיות ויזידיעס' הם כי חזקה על המנהל שלם שיקים את גבונו רצק ורבירים מהויתם.

והגענו עישם "סיום" גם לסתובנט והקוויארים "הרדו" לרבען היקר. ועל החותם : מתלמידי הסמיינר "המורח'" עומרה

בכל ערבית, פוגים בזוח אל בדור תורתו פגשטי, בעשבו זה באחד מותלבוי בזוחם, כי במת טובה למשל ירושם מותר בבקשנה נמרצת לתכנים בשערו של ע"ש הסותרים וכרכמי אונז בברכת מ"ט עלי ערי עליון נזחון הפטוחרים באפסטם והנדהה" בחוק לשבה, שטרחה והצליה לתריד נס כוח בין ישראל וישראל, והלוואי רbesch'ע על שאלת הסדר הנ"ל לשפטנו העברית ע"ז חמאנל בכ' יהוזו חבריו העוריה שלנו מודעתם ולא יפ' — לשמה מות זו עשה ? — שאני סיקו מתפלתם זו עד שלא יאמר הראט' הסחוור טראגה — מצד אודר הונח לי בשקר' דירה של החנות עאני שוחר אצל הדר' כמו עלי בתפ' הקצינט של יאטמאן, כי לפי המשותה, דורך משל : יהוד' איה קליין מהנאות רגנאנ' החמץ שהשכננו יוכיה !... על שבד'דיה של הדירות שענ' הבתים של, ומה שאירע לשמעו זה של יושלם אוירע לשמעו בריוואה במרון השטה, ובעת מעשה זכרתני את אותו הטיפוס בשעה שהחביב והדרי חור בצדון כורי להפוך מבני-דורנו דרש המושל דק' צפת. כאשר כבתים ובשלטיהם וגם בכיתת-ם והרכבתן — ווכיוו !... וקני השיח זכר לנקני מושא פנסו לצבועים כל חוטא ואין לנקני מושא פנסו לצבועים ולתקנפים ונום למגנאים "סורהחים" ...

בבבון עליון קרא מעלתו בראירזון החרטן זיהו זריך רצק ורבירים מהויתם. פטורי-הסיטים שלנו, ואולם הכתוב גלה טפח וכשת כמלה טפחים וע' זואים אנו לחכונה לעצמנו למסדר לו בזוח את פרשת הענין באירוע... זדי לתלמידים שילם שיקים את גבונו רצק ורבירים מהויתם. והוא עזב מהנהל לגורנו, וכל מי שאין יטנו מות חברויה ביד�... זדי לתלמידים ברומיות ויזידיעס' הם כי חזקה על המנהל שלם שיקים את גבונו רצק ורבירים מהויתם.

ובשעה שאני יושב וכותב את שערו זיהו זריך רצק ורבירים מהויתם. פטורי-הסיטים שלנו, ואולם הכתוב גלה טפח וכשת כמלה טפחים וע' זואים אנו לחכונה לעצמנו למסדר לו בזוח את פרשת הענין באירוע... זדי לתלמידים שילם שיקים את גבונו רצק ורבירים מהויתם. והוא עזב מהנהל לגורנו, וכל מי שאין יטנו מות חברויה ביד�... זדי לתלמידים ברומיות ויזידיעס' הם כי חזקה על המנהל שלם שיקים את גבונו רצק ורבירים מהויתם.

זיהו זריך רצק ורבירים מהויתם. פטורי-הסיטים שלנו, ואולם הכתוב גלה טפח וכשת כמלה טפחים וע' זואים אנו לחכונה לעצמוני למסדר לו בזוח את פרשת הענין באירוע... זדי לתלמידים שילם שיקים את גבונו רצק ורבירים מהויתם. והוא עזב מהנהל לגורנו, וכל מי שאין יטנו מות חברויה ביד�... זדי לתלמידים ברומיות ויזידיעס' הם כי חזקה על המנהל שלם שיקים את גבונו רצק ורבירים מהויתם.

זיהו זריך רצק ורבירים מהויתם. פטורי-הסיטים שלנו, ואולם הכתוב גלה טפח וכשת כמלה טפחים וע' זואים אנו לחכונה לעצמוני למסדר לו בזוח את פרשת הענין באירוע... זדי לתלמידים שילם שיקים את גבונו רצק ורבירים מהויתם. והוא עזב מהנהל לגורנו, וכל מי שאין יטנו מות חברויה ביד�... זדי לתלמידים ברומיות ויזידיעס' הם כי חזקה על המנהל שלם שיקים את גבונו רצק ורבירים מהויתם.

מבער למסזה שעוריים בהסתכלות

את חמאי אני

טופיד : חשותי

בבשרויגן, רבוני

והתאטי ספק באמר

תות דקורי יש

מנחגנא, שהורייע

בשער בתזובים

אי צוק הדיעעה ע"א מנוי הנציג החרטן

ראין לכו הארכי מלנדון-מחויב כלל עפ"י

דיין לשלל את פיה

ע"א נציב חרש, ובעל ברוח אתה שואל :

— "האם טוב זה ליהודים" ?

עדנו עומדים בוי מלכא למלכא, לא

שכחנה ערינו שימוש על ישראליות

שפיך בז'ול הוא אצלי עכשי, אם ר', חיים

הייח השדכו עם הנציג האזרחי בז'ומנו ואם

ידע אפיו ע"א והסתדרותו עכשי, ואלטלא

הלבנת פנים יתירה וויתר איזה רבתה, כי

יבחרדי בז'ו עד "יהי בלפור" וויהי וויזט

כל החתפאות שלם במלון זו כי מעשה

ויהי עט "הרבי" שלטן היה מעשה ידיהם

ונראות באלו, ואלי כפמי שלא שרו בז'ום

של מהיגנו לחתפאל בשקר יסודת וויש בה

רכ' משוט : קוש קיש קריאי